

РЕШЕНИЕ

№ 11183

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **558** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на И. П. В., чрез адв. С. Д., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221923007148-091-001/11.07.2024 г., издаден от Р. Р. Б.- орган, възложил ревизията и Ц. К. Х.– ръководител на ревизията, в частта потвърден с Решение № 1543/26.11.2024 г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

Излагат се твърдения, че ревизионният акт /РА/, както и доклада на база, на който е издаден, и съответните заповеди за възлагане, изменение и удължаване на срока, са неправилни и незаконосъобразни, постановени при нарушаване на материалния закон и редица съществени нарушения. Релевират се доводи, че приходният орган не е ангажирал доказателства за датата на връчване на ЗВР, като в такъв случай следва да се приеме, че това е датата на издаването й- 04.12.2023 г., от която следва да тече и 3-месечния срок, който изтича на 04.03.2024 г., а заповедта за изменение, с която срокът е удължен е издадена едва на 07.03.2024 г., т.е. след изтичане на срока по първоначалната заповед. Освен това заповедта за изменение е издадена на 07.03.2024 г. и срокът е удължен до 10.05.2024г. в нарушение на чл.114, ал.2 ДОПК. Твърди се, че не са ангажирани доказателства за материалната компетентност на издателя на заповедта за възлагане на ревизия. Поддържа се, че приходните органи не са

изяснили в цялост и пълнота всички факти и обстоятелства релевантни за установяване на задълженията на жалбоподателя. Сочи се, че ревизията е протекла по особения ред, предвиден в чл. 122, ал.2 от ДОПК, като фактическите констатации на база, на които ревизиращият орган установява допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ са няколко парични превода от и по сметка на жалбоподателя. Според жалбоподателя те не доказват, нито пък са правораждащи или обуславящи възникването на задължения за него по заплащане на данък върху доход от друг източник. Твърди се, че в действителност сумите, превеждани от и по личната банкова сметка на дружеството са свързани с дейности на самото дружество. Разпореждането с чужди средства, за чуждо задължение, по чуждо правоотношение, по което жалбоподателят не е страна, не го прави собственик, респективно получател на средствата, които приходната администрация дефинира като доход, подлежащ на облагане с неизвестен произход. Счита се за оборена законовата презумпция, регламентирана в чл. 124, ал.2 ДОПК. В случая нямало как едновременно да е налице "доход от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ" /облаган на основание и по реда на материалния закон/ и същият този доход да е с "недоказан/неустановен произход". Искането към съда е да отмени РА. Претендира се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за отмяна на ревизионния акт, в потвърдената с решението на директора на ДОДОП част, по аргументите изложени в жалбата. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът– Директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна, по съображения изложени в решението на решаващия орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпращат представител.

Административен съд София– град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221923007148-020-001/04.12.2023 г., връчена по електронен път на 11.12.2023г., изменена със ЗВР №Р- 22221923007148-020-002/07.03.2024 г., издадени от Р. Р. Б. на длъжност началник Сектор ревизии, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, оправомощена със Заповед №РД-01-849/31,1,0.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. П. В. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221923007148-092-001/17.05.2024 г. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство с РА №Р-22221923007148-091-001/11.07.2024 г., издаден от Р. Р. Б. - орган, възложил ревизията и Ц. К. Х.- ръководител на ревизията, връчен на 23.07.2024 г., с който спрямо И. П. В. са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ, като за оспорваните в настоящото производство данъчни периоди 2017 г. и 2018 г. са в общ размер на 1511.95 лв. и лихви в общ

размер на 934 лева.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне задълженията на ревизираното лице са извършени редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. В отговор са представени документи, подробно описани в РД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК и чл. 57 от ДОПК са изискани документи и писмени обяснения от трети лица, в т.ч. от търговски банки, в които е установено, че ревизираното лице притежава банкови сметки /„ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, „БАНКА ДСК“ ЕАД и „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД/; застрахователни дружества; до доставчици на платежни услуги и куриерски дружества. Отправените запитвания и получените отговори са подробно описани в РД, като същите са намерили отражение в изготвената съпоставка на доходите и разходите.

В резултат на изготвени искания за предоставяне на информация до дружества, в които е установено, че жалбоподателят има участие в управлението им или е представляващ субект: „РЕМЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „РИДИКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; СДРУЖЕНИЕ „СЪЮЗ НА ФИРМИТЕ ЗА ОХРАНА И СИГУРНОСТ“, ЕИК[ЕИК]; „СУВЕРЕНЕН ОРДЕН НА РИЦАРИТЕ НА С. Й. Р.“. Констатирано е, че са налице финансови взаимоотношения единствено с „РЕМЕКС“ ЕООД, като доходите и разходите са намерили отражение при формиране на данъчната основа за облагане с данък по ЗДДФЛ. Същите за спорните години са както следва:

- през 2017 г. на „РЕМЕКС“ ЕООД по банков път са преведени суми от жалбоподателя в общ размер на 19 000,00 лв., с основание „захранване“, произходът на които е потребителски кредит от „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД. През същия период от страна на дружеството са възстановени 1 900,00 лв.;

- през 2018 г. от две банкови сметки на жалбоподателя са преведени суми в размер на 12 200,00 лв. с основание „захранване“. Същите са е произход потребителски кредит от „БНП П. П. Ф. С.А. клон БЪЛГАРИЯ“. От страна на „РЕМЕКС“ ЕООД са върнати суми по банков път в размер на 7 215,00 лв.;

При тези данни приходните органи приели, че доколкото от посоченото дружество не са представени договори, платежни документи и счетоводни регистри, не може да се установи как са осчетоводени предоставените и получени парични средства, както и дали са начислявани и изплащани лихви.

Установени са данни за подадени справки по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от дружества на основание различно от трудови правоотношения: през 2018 г. в размер на 288,89 лв. и удържан данък 28,89 лв., във връзка с изплатен дохода от продажба или замяна на движимо имущество. Сумите от получени доходи от извънтрудови правоотношения са включени като приход за съответната година в изготвената съпоставка на притежаваните имущества и направените разходи с получените доходи на лицето.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, книга до СДВР относно извършени пътувания в чужбина и за регистрирани МПС на името на физическото лице. От отговорите е установено, че има регистрирани данни за преминавания през ГКПП през периода и данни за

регистрирани превозни средства на името на физическото лице /мотоциклет X., модел ЦБ 900 X., с рег. [рег.номер на МПС] . придобит през 2018 г. за сумата от 500,00 лв. и мотоциклет X., модел ЦБР 600 с рег. [рег.номер на МПС] , придобит през 2020 г. за сумата от 2 400,00 евро/.

Във връзка с установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК- наличие на данни за укрити доходи и декларирани или получени доходи не съответстват на имущественото състояние на лицето, на жалбоподателя е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221923007148-113-001/02.04.2024 г., с което е уведомен, че основата за облагане по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, връчено електронно на 09.04.2024 г. /в Приложение №1 към делото/. Лицето е представило документи. Изпратено е до жалбоподателя и Уведомление № Р-22221923007148-139-001/02.04.2024 г., на основание чл.17, ал.1, т.2 ДОПК /л.153,л.154/, връчено електронно на 09.04.2024 г. /л.158/.

Изпратено е искане с изх. №11-00-1731/31.01.2024 г. до Софийска районна прокуратура за предоставяне на достъп до материалите по ДП №15082/2022 г. по описа на ОЗ РУ на МВР, пр. пр. №41992/2022 г. по описа на СРП. С постановление от 07.02.2024 г. на СРП, вх. № 11-00-1731#2/12.02.2024 г. е разрешен достъп и на 19.04.2024 г. в ОЗ РУ на СДВР от ревизиращите е извършен преглед на налични доказателства по досъдебното производство, за което е съставен Протокол №1974825/19.04.2024 г.

Извършени са проверки на данни в информационната система на НАП, в т. ч. за извършени от лицето покупки, отразени в дневниците за продажби на дружества, регистрирани по ЗДДС; за подадени годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ; за установяване на данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения, декларирани по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ от дружества- платци на доходи: за изплатени доходи от трудови правоотношения; за вписвания, отбелязвания и заличавания, отразени в Имотния регистър на Агенция по вписванията.

Установено е от органите по приходите, че И. П. В. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и по силата на чл. 6 от с.з. е носител на задължението за данъци върху доходи, придобити от източници, в Република България и в чужбина. Лицето има сключен граждански брак и две ненавършили пълнолетие деца.

От лицето не са подавани годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди.

И. В. е представил информация за разполагаеми парични средства в началото и края на всеки един от периодите, като за 2017 г. и 2018 г. са следните:

- за 2017 г. - притежаваните средства в началото на периода са в размер на 5 000,00 лв., а към 31.12.2017 г. - в размер на 4 800,00 лв.
- за 2018 г. - притежаваните средства в началото на периода са в размер на 4 800,00 лв., а към 31.12.2018 г. - в размер на 4 500,00 лв.

Сумите са приети от органите по приходите и са включени в изготвената съпоставка.

При анализ на данните от информационния масив на НАП и на Агенция по вписванията, касаещи семейното положение на лицето, както и за притежавани банкови сметки, реализирани доходи, подлежащи на деклариране, имуществено състояние, относими към спорните периоди, изследване на разходите за издръжка и живот, като са взети предвид издадените фактури от регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ лица към жалбоподателя, за платени данъци,

осигурителни вноски, такси и мита, за погасителни вноски по отпуснати кредити, преведени суми към трети лица, вноски и тегления по разплащателни сметки, покупки на движимо имущество, разходи за пътувания в чужбина, разходи за данъци, застраховки и друга, приходните органи установили несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи за спорните данъчни периоди, предмет на настоящото производство, а именно 2017 г., 2018 г., както следва:

- за 2017 г. е констатиран недостиг на парични средства в размер на 6 988,35 лв. Формиран е като разлика между декларираните от лицето доходи за периода, към които са добавени и паричните средства в брой и по банков път в началото на периода, всичко в размер на 26 900,15 лв. /5 000,00 лв. налични парични средства в брой към 01.01.2017 г.; 0,15 лв. налични парични средства по банкови сметки на лицето към 01.01.2017 г.; 1 900,00 лв. получени суми от „РЕМЕКС“ ЕООД; 20 000,00 лв. получен потребителски кредит/ и направените през периода разходи, в които са включени и паричните средства в края на периода, всичко в размер на 33 888,50 лв. /4 800,00 лв. налични парични средства в брой в края на периода, 1 025,00 лв. налични парични средства по банковите сметки на лицето в края на периода 31.12.2017 г.; 8 400,00 лв. разходи за издръжка и живот; 19 000,00 лв. преведени суми към „РЕМЕКС“ ЕООД; 300,00 лв. разхода за екскурзии и пътувания; 341,99 лв. погасителни вноски по кредит 20,59 лв. разходи за застраховки/;

- за 2018 г. е констатиран недостиг на парични средства в размер на 8 131,05 лв. Същият е формиран като разлика между декларираните от лицето доходи за периода, към които са добавени и паричните средства в брой и по банков път в началото на периода, всичко в размер на 24 909,81 лв. /4 800,00 лв. налични парични средства в брой към 01.01.2018 г.; 1 025,92 лв. налични парични средства по банкови сметки на лицето към началото на периода; 288,89 лв. получени доходи от предаване на движимо имущество за скрап; 7 215,00 лв. получени преводи от „РЕМЕКС“ ЕООД; 11 580,00 лв. получен потребителски кредит/ и направените през периода разходи, в които са включени и паричните средства в края на периода, всичко в размер на 33 040,86 лв. /4500,00 лв. налични парични средства в брой в края на периода; 141,01 лв. налични парични средства по банковите сметки на лицето в края на периода 31.12.2018 г.; 700,00 лв. разходи за издръжка и живот; 500,00 лв. разходи за придобиване на мотоциклет; 2 350,00 лв. извършени преводи към В. А. - майка на жалбоподателя; 100,00 лв. извършени преводи към Т. К. - служител на „РЕМЕКС“ ЕООД, за която жалбоподателят твърди, че са превеждани суми към нея, във връзка с неотложни разходи на дружеството; 12 200,00 лв. преведени суми към „РЕМЕКС“ ЕООД; 200,00 лв. разходи за екскурзии и пътувания; 28,89 лв. платени данъци; 4 350,96 лв. погасителни вноски по кредит; 270,00 лв. вноски кредитна карта/.

В резултат на направените констатации, органите по приходите определили данъчната основа за облагане за 2017 г. по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 6 988,35 лв., а дължимият данък е изчислен в размер на 698,84 лв. За 2018 г. е определена данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 8 131,05 лв. и следващ се данък в размер на 813,11 лв.

Ревизионен акт Р-22221923007148-091 -001/11.07.2024 г., издаден от Р. Р. Б.- орган, възложил ревизията и Ц. К. Х.- ръководител на ревизията е оспорен по административен ред и с Решение №1543/26.11.2024 г. е потвърден в оспорваната част на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от

ЗДДФЛ за 2017 г. и 2018 г. Със същото решение е отменен РА, в частта на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. и върната административната преписка на компетентния орган с указания /тези данъчни периоди не са предмет на настоящото съдебно производство/.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ДОПК актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция. Коя е компетентната териториална дирекция се преценява с оглед на предвиденото в чл. 8, ал. 1 от ДОПК, а именно компетентната териториална дирекция на Национална агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго е по т. 3 - териториалната дирекция по седалище на местните юридически лица. Видно от представените по преписката доказателства, включително и констатациите, обективирани в ревизионния доклад, седалището и адресът на управление на ревизираното лице е [населено място]. Предвид това, в настоящия случай компетентната териториална дирекция се явява именно ТД на НАП С., което означава, че оправомощени да извършат съответна ревизия и да издават актове, свързани с нея са органите по приходите от тази териториална дирекция. Изложеното води до извод, че предвиденото в чл. 7, ал. 1, във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК правило е спазено, доколкото издателите на ревизионния акт, които са органи по приходите, включени в персоналния състав на ТД на НАП С..

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК Ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в

14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, съгласно приложените писмени доказателства, в кръга на определените правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. В частност със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК от директора на ТД на НАП С. лицето Р. Б. на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- С. /т.13/ е била определена като лице, което да изпълнява функциите на орган по възлагане на ревизия. Същото се явява титуляр на провежданата спрямо жалбоподателя ревизия, като това се установява от обстоятелството, че всички актове, в хода на ревизията са издадени именно от нея, включително и ЗВР. Ето защо доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

На следващо място, във връзка с аргументите на жалбоподателя за липса на доказателства за датата на връчване на ЗВР, както и че ЗИЗВР е издадена след изтичане на срока на първоначалната заповед, и срокът на ревизията е удължен до 10.05.2024 г. в нарушение на чл.114, ал.2 ДОПК, следва да се има предвид, че процесната ревизията е възложена със ЗВР №Р- 22221923007148-020-001/04.12.2023 г., в която е определено, че срокът за извършване на същата е три месеца от датата на връчване на заповедта. ЗВР е връчена на ревизираното лице на 11.12.2023 г. по електронен път, чрез активиране на препратка от електронен адрес [\[електронна поща\]](#) /л.146/. Това означава, че първоначално определеният срок за извършване е до 11.03.2023 година. ЗИЗВР №Р-22221923007148-020-002 е издадена преди изтичане на първоначално определения срок, а именно на 07.03.2024 г., противно на твърдението на жалбоподателя. Съответно срокът за приключване на ревизията е продължен със ЗИЗВР до 10.05.2024 г., т.е. в рамките на определения максимален двумесечен такъв в нормата на чл.114, ал.2 ДОПК, считано от изтичане на първоначалния- 11.03.2023 г.

Видно от приложените копия на процесния РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, същите са подписани с квалифициран електронен подпис, за валидността на които са ангажирани доказателства от ответника.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК,

както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Предмет на спора са установените спрямо И. П. В. допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ, за оспорваните данъчни периоди 2017 г. и 2018 г. в общ размер на 1511.95 лв. и лихви в общ размер на 934 лева.

Установено е, че жалбоподателят И. П. В. е регистриран в ТД на НАП С., офис Л., съгласно чл. 84, ал. 1, т. 2 от ДОПК с постоянен адрес съгласно чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК в [населено място]. В. като местно лице по смисъла на чл.6 и чл.4, ал.1 от ЗДДФЛ, на основание чл.3, т.1, чл.8 от същия закон е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и от чужбина. Същият не е търговец по смисъла на чл.1, ал.1 от Търговския закон, тъй като няма образувано предприятие, което по предмет и обем да изисква неговите дела да се водят по търговски начин и в тази връзка не е водило счетоводни записвания.

Ревизията спрямо В. е първа за посочените в ЗВР данъчни периоди и вид задължения.

В съответствие с чл.16, ал.1 и 2 ЗДДФЛ, данъчната основа и облагаемият доход за данъчната година се определят за всеки източник на доход поотделно съгласно разпоредбите на закона с изключение на доходите, подлежащи на облагане с окончателни данъци по реда на ЗКПО.

В чл.17 ЗДДФЛ е регламентирано, че общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи, определени за всеки доход, в зависимост от източника, намалена с предвидените в този закон вноски и данъчни облекчения. Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя съгласно таблицата към чл.48, ал.1 ЗДДФЛ.

На основание чл. 50 ал.1 и чл.53 ал.1 ЗДДФЛ данъчно задължените по този закон лица подават годишна данъчна декларация за облагаемия си доход в срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

За спорните ревизирани периоди 2017 г. и 2018 г. И. В. не е получавал доходи от трудови правоотношения, няма регистрация по ЗДДС, има

декларирани получени доходи от извънтрудови правоотношения и др, няма подавани ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

В този ред на изложение, настоящата инстанция следва да прецени дали са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК /т.2-налице са данни за укрити приходи или доходи и т.7- декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период/, за провеждане на ревизионното производство по реда на чл. 122– 124а от ДОПК, респ. облагане по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа.

В производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на данъчнозадълженото лице е да установи при условията на пълно и насрещно доказване заявените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК са от категорията на абсолютните положителни процесуални предпоставки за протичането на производството по реда на чл. 122 от ДОПК. В случай, че в хода на ревизията е установено, че лицето е разходвало повече средства от декларираните такива, без да е установен източникът на тези суми, органът по приходите следва да приложи особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия от физическото лице данък. За спорните данъчни периоди 2017 г. и 2018 г. е установен недостиг на парични средства. В тази връзка, наличието на данни за укрити доходи се явява безспорна предпоставка за извършване на ревизия по реда на чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Налице и т. 7- декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за

ревизирия период.

В разпоредбата на чл.122, ал.2 ДОПК законодателят е посочил относими към съответното лице обстоятелства, които органът по приходите следва да взема предвид за определянето на основата за облагане с данъци по този ред. В тази връзка в РД е направен анализ на всички относими към лицето обстоятелства, както следва:

1.В. и характера на фактически осъществяваната дейност – По данни от информационния масив на НАП, Справка - Данни за осигурени лица по ЕГН /Декларация обр.1/ през ревизирия период лицето И. П. В. не е получавал доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения;

2.Платените данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания: няма;

3.Движението и остатъците по банковите сметки– описани в РД са банките, в които лицето има сметки и с негово съгласие са представили банкови извлечения, показващи движението по банковите сметки за ревизирия период;

4.Официалните документи и документите с достоверни данни- справки от информационната база на НАП, банкови извлечения и нотариални актове представени във връзка с връчени ИПДПОЗЛ в т.ч. в хода на извършената му ревизия;

5.Наемната цена за недвижимите имоти, в които се упражнява цялостно или частично дейността– неотносими към производството;

6.Търговското значение на мястото, където се извършва дейността – неотносими;

7.Капитала и пазарната цена на придобитите имущества към момента на придобиването– придобитото имущество за периода на ревизията е чрез дарение;

8.Брутните приходи/доходи (оборота):няма;

9. Доходи от други източници –няма декларирани;

10.Броя на заетите за осъществяване на дейността лица - лицето не е осъществявало стопанска дейност;

11.Сключените договори от лицето, във връзка с осъществяване на дейността му – лицето не е осъществявало стопанска дейност;

12.Разликата между доставените и вложените в производството суровини и материали– неотносими към настоящето ревизионно производство;

13.Обобщените данни за реализираната печалба, съответно приходите или доходите от други лица, упражняващи същата или подобна дейност при същите или подобни условия– неотносими с конкретния случай;

14.Ценовите и други условия на сделките, сключени с цел отклонение от данъчно облагане, включително данни за такива сделки между свързани с

ревизирания лица – неотносими с конкретния случай;

15.Обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и в чужбина: подробно описани в раздел IV от настоящия РД и намерили отражение в изготвената съпоставка за съответствие между направените разходи и получените доходи от ревизираното лице;

16.Получените и извършените доставки и упражнено право на данъчен кредит – неотносими. Лицето няма регистрация по ЗДДС;

По отношение на включените в справката за движение на паричните средства- приходна и разходна част жалбоподателят не излага конкретни твърдения и не ангажира доказателства, които да доведат до други фактически установявания във връзка с извършената съпоставка, включително досежно установения недостиг на парични средства за спорните 2017 г. и 2018 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира за обоснован извода на приходните органи, че към релевантния момент- в хода на ревизионното производство са били налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК.

С Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221923007148-113-001/02.04.2024 г., на В. е разяснено, на основание на основание чл.124, ал.1 от ДОПК, че производството ще бъде проведено по реда на чл. 122 от ДОПК и му е предоставен 14- дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище. В контекста на цитираните разпоредби съдът, счита, че доколкото органът по приходите е доказал наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК, то РА се ползва презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, а именно че фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното.

По силата на чл. 3, ал. 3 от ДОПК истината за фактите се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ДОПК доказателствата се събират служебно от органите по приходите.

Съответно до жалбоподателя е изпратено и Уведомление № Р-22221923007148-139-001/02.04.2024 г., с което на основание чл.17, ал.1, т.2 ДОПК В. е уведомен, че определянето на задължения за данъци и осигурителни вноски в ревизионното производство ще се извърши чрез определените от закона начини и средства, като „под особено внимание ще бъдат взети предвид представените от Вас по Ваша инициатива или по искане на органа по приходите писмени доказателства“. Със същото лицето е уведомено за престъпленията, визирани в НК, свързани с

подправяне или използване на неистински или преправен документ или документ с невярно съдържание.

Съдът намира, че жалбоподателят в настоящото поризводство не обори законовата презумпцията, визирана в чл.124, ал.2 ДОПК за спорните периоди.

Съпоставката на притежаваните имущества и направените разходи с декларираните и/или получени доходи е извършена за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. въз основа на съвкупната доказателствена маса и с оглед на всички факти и обстоятелства, установени за периода.

След извършена съпоставка на получените доходи с имущественото и финансово състояние на лицето е установено превишение на направените разходи над размера на получените приходи/доходи. Установен недостиг в размер на 6988,35 лв. При това положение обосновано е прието от приходните органи, че за да извърши разходите, задълженото лице е притежавало средства в съответния размер, т.е. налице са факти и обстоятелства за укрити доходи.

Предвид това, законосъобразно, на основание чл.122, ал.4 във връзка с чл.122, ал.2 от ДОПК, е определена основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 6988,35 лв., формирана от размера на превишението на направените разходи над получените доходи. Към годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 6988,35 лв. е приложена ставката по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ – 10%. По този начин правилно е определен дължим данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 698,84 лв., който не е внесен и следва да се внесе ведно със следващата се лихва на основание чл.175 от ДОПК във връзка с чл.1 от ЗЛВДТДПДВ, изчислена към датата на издаване на РА, а именно в размер на 469.81 лв..

За периода 01.01.2018 – 31.12.2018 г. е установен недостиг от 8131,05 лв..

Не е оборен извода, че за да извърши разходите, задълженото лице е притежавало средства в съответния размер, т.е. налице са факти и обстоятелства за укрити доходи. Предвид това, законосъобразно, на основание чл.122, ал.4 във връзка с чл.122, ал.2 от ДОПК, е определена с РА основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 8131,05 лв., формирана от размера на превишението на направените разходи над получените доходи 8131,05 лв.. Съответно към годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 8131,05 лв. е приложена ставката по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ – 10%. Дължим данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 813,11 лв., който не е внесен и следва да се внесе ведно със следващата се лихва на основание чл.175 от ДОПК във връзка с чл.1 от

ЗЛВДТДПДВ, изчислена към датата на издаване на РА в размер на 464.19 лева.

С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че жалбоподателят не успя да обори констатациите на приходните органи, обективирани в оспорвания РА за спорните данъчни периоди, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и навременната претенция, в полза на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161 ал.1 във връзка с чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа

(Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.) в размер на 544.60 лева.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. В. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221923007148-091-001/11.07.2024 г., издаден от Р. Р. Б.- орган, възложил ревизията и Ц. К. Х.– ръководител на ревизията, в частта потвърден с Решение № 1543/26.11.2024 г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, в която са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ, за оспорваните данъчни периоди 2017 г. и 2018 г. в общ размер на 1511.95 лв. и лихви в общ размер на 934 лева.

ОСЪЖДА И. П. В., с ЕГН- [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 544.60 лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

ICORS&